

פרש"י, התחילו מריבות האבנים זו
את זו, זאת אומרת עלי יניח
צדיק ראשו וז"א עלי יניח, מיד עשאן
הקב"ה אבן אחת שנא' ויקח את
האבן אשר שם מראשותיו ע"כ. ומטו
בה משמיה דהגה"ק בעל האמרי אמת
זצוק"ל דלכאו' עדיין הניח ראשו רק
על צד אחד של האבן ולמה נתפייסה
דעתם כשנתחברו יחד. ותירץ דכשיש
אחדות אין קנאה ביניהם.

ומהרה"ח ר' יעקב קוזליק שליט"א
שמעתי עוד בשמו,
דלכאו' קשה עוד מדוע לא נהפכה
האבן לכבודו של יעקב לכר שיהי'
נוח ליעקב אבינו - רק ההסבר כזה,
כי אילו האבנים היו מחשבים כבודו
של הצדיק היה באמת כן, אבל כל
אחת חשבה על עצמה שתזכה שעליה
יניח צדיק את ראשו לכן לא זכו לזה.